

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 811

гр. Варна, 29.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ ТО, в закрито заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

Членове: Пламен Ат. Атанасов
Деница Добрева

като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20243100500227 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на “Дженерали Застраховане“ АД, с ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: бул.“Княз Ал.Дондуков“ №68, действащо чрез юрисконсулт М. Манолова, против Решение №3917/01.12.2023г. по гр.д.№5427/2023г. на РС Варна, с което е уважен предявеният от С. Ц. Д., с ЕГН *****, с адрес: гр.В., ул.“Ф. Т.“ №**, със съдебен адрес: гр.Варна, ул.“Неофит Бозвели“ №5, ет.2, офис 1, чрез адв.Й. А., против жалбоподателя, иск с правно основание чл.405, ал.1 от КЗ вр. с чл.386 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на въззивника да заплати на въззиваемия сумата от 9180.77лв., представляваща застрахователно обезщетение по имуществена застраховка “Каско на МПС“, клауза “Пълно каско“, обективизирана в Полица №031222034003***** от 20.10.2022г. за претърпени имуществени вреди от л.а.“М. МЛ 350“, с рег.№В **** НН при застрахователно събитие настъпило на 22.11.2022г. докато автомобилът е бил паркиран в гр.Варна, ул.“Антон Страшимиров“ на паркинг пред блок №31, изразяващи се в увреждане на предна и задна десни врати, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба-28.04.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

В жалбата се излага, че решението на първоинстанционният съд е постановено при неправилно приложение на процесуалният и на материалният закон, и при неправилна преценка на събраният по делото доказателствен материал. Оспорват се изводите на съдът относно размера на дължимото застрахователно обезщетение, като се поддържа, че същите са резултат от допуснати процесуални нарушения при събиране на доказателствата, също така и на превратен и непълен анализ на доказателственият материал и на действителната воля на страните, заложенa в процесната облигационна връзка. Твърди се, че в нарушение на

закона районният съд не е взел предвид направените в писмена форма преди първо съдебно заседание по делото доказателствени искания на ответната страна за приемане на приложени към молбата писмени доказателства, за поставяне на въпроси към експерта по САТЕ и възлагане на допълнителна задача на вещото лице. Поддържа се, че въпросният пропуск е довел до постановяването на необосновано и незаконосъобразно решение, което наред с това не съдържа аргументи, свързани с конкретиката на процесната застрахователна връзка между страните. Развити са подробни съображения за пропуските на съда при определяне на размера на дължимото застрахователно обезщетение, което не отговаря на дефиницията за “средни пазарни цени“ на вреди и на клаузите на процесният застрахователен договор, обусловени от възрастта и състоянието на застрахованата вещ. Твърди се, че в случая е възможно отстраняване на вредите чрез ремонт на увредените детайли по автомобила, а не чрез тяхната подмяна, за което са ангажирани съответните доказателства. Твърди се още, че дори да се налага подмяна на увредените детайли, то това може да стане с такива “втора употреба“, като не е задължително да се ползват нови такива. На следващо място се поддържа, че в нарушение на принципа заложен в чл.9 от ЗЗД, съдът е лишил застрахователя от правото да обезщети застрахования по начина, по който последния е приел да бъде обезщетен при сключването на договора за застраховка, с оглед възрастта на застрахованото МПС и цената на застраховката. Твърди се, че към момента на сключване на договора ищецът е приел за договорен отнапред начин на обезщетяване при условията на т.78.4.3 от ОУ и чл.386, ал.2, пр.последно от КЗ. Твърди се, че в конкретният случай с Общите условия по застраховка “Каско“ на МПС, страните са предвидили начина за определяне на застрахователно обезщетение при частични щети, чиито размер зависи от възрастта на МПС и от размера на платената застрахователна премия. Поддържа се, че определеният с атакуваното решение размер на обезщетение не е действителен и практически обогатява ищеца, като са изложени обстойни аргументи за пороците на обжалваното решение и за действително дължимият размер на обезвредата. Моли се за отмяна на атакуваният съдебен акт и отхвърляне на предявеният иск, както и за присъждане на разноски за двете инстанции.

В срока по чл.263 от ГПК въззиваемата страна, е депозирала отговор на въззивната жалба, с който се поддържа становище за обоснованост, правилност и законосъобразно на атакуваният съдебен акт, респективно за неоснователност на доводите на въззивника, като са развити подробни съображения и е посочена относима съдебна практика. По конкретно се твърди, че дължимото в случая застрахователното обезщетение, следва да се определи на база действителната стойност на вредата дадена от заключение на вещо лице, без да се съобразяват размерите по Методиката към Наредба №24/08.03.2006г. на КФН или Методиката на застрахователя. Оспорват се доводите на жалбоподателя че ОУ предвиждат ограничение в отговорността му при увредени автомобили, които са на възраст над 3 години, единствено до стойността, определена по методиката на застрахователя. Твърди се, че подобен подход противоречи на чл.386 от КЗ и чл.400 от КЗ, респективно че при доброволно уреждане на вредите страните могат да постигнат съгласие оценката на щетите да бъде направена съобразно техните интереси, но при съдебен спор приложими са

разпоредбите на КЗ. Твърди се, че принципът на пълната обезвреда, изисква обезщетението да се определи в размер на действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна, цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. В заключение се поддържа, че предвиждането в ОУ на друг ред на обезщетяване, влиза в противоречие нормите на закона, респективно че размерът на реалната стойност на вредата е определения такъв от експертното заключение, а именно сумата от 9966.38лв. Моли се за оставяне в сила на обжалваното решение и присъждане на деловодни разноски.

В хода на проверката въззивният съд констатира, че постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл.260 от ГПК, тъй като е подадена в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и съдържа останалите необходими приложения. Представени са и доказателства за внесена държавна такса.

Жалбоподателят е направили искане за събиране на писмени доказателства и изслушване на САТЕ на основание чл.266, ал.3 от ГПК, като е изложил съображения за допуснати от РС Варна процесуални нарушения, тъй като искането за събиране на въпросните доказателства е направено своевременно, но не е разгледано от първоинстанционният съд.

Въззивният съд намира, че искането на жалбоподателя за възлагане на допълнителни въпроси към САТЕ и за повторно изслушване на вещото лице, в комбинация с оспорването на вече приетото в първоинстанционното производство заключение като необосновано и неправилно, по своя характер е искане за допускане на повторна САТЕ. Така направеното искане е основателно, тъй като с депозирана преди о.с.з. молба страната е отправила, своевременно пред първоинстанционния съд, искане за допълване на задачата на експертизата, като е оспорила и част заключението, но по същите не е налице произнасяне. Искането се явява и относимо, с оглед релевантните по делото доводи за естеството и стойността на вредите, като за тяхното изясняване са необходими специални знания. Ето защо следва да се назначи тричленна авто-техническа експертиза, която да отговори на въпросите формуирани във въззивната жалба.

На следващо място съставът на въззивният съд намира, че искането за приемане на представените от ответника-жалбоподател писмени доказателства, следва да се уважи, тъй като въпросните доказателства са ангажирани своевременно в първоинстанционното производство във връзка с оборване на достоверността на заключението на САТЕ, като по отношение на приемането на същите не е налице произнасяне. С въпросните документи ответникът, се домогва да докаже тезата си, че е налице възможност за отстраняване на вредите по начин отричан от вещото лице и в този смисъл доказателствата се явяват относими, поради което следва да се допуснат до приемане в о.с.з.

Съобразно преценката за допустимост на въззивната жалба и на основание чл.267 от

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивната жалба на “Дженерали Застраховане“ АД, с ЕИК 030269049, против Решение №3917/01.12.2023г. по гр.д.№5427/2023г. на РС Варна, с което е уважен предявеният от С. Ц. Д., с ЕГН ***** иск с правно основание чл.405, ал.1 от КЗ вр. с чл.386 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на въззивника да заплати на въззиваемия сумата от 9180.77лв., представляваща застрахователно обезщетение по имуществена застраховка “Каско на МПС“, клауза “Пълно каско“, обективирана в Полица №031222034003***** от 20.10.2022г. за претърпени имуществени вреди от л.а.“М. МЛ 350“, с рег.№В **** НН при застрахователно събитие настъпило на 22.11.2022г. докато автомобилът е бил паркиран в гр.Варна, ул.“Антон Страшимиров“ на паркинг пред блок №31, изразяващи се в увреждане на предна и задна десни врати, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба-28.04.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

ДОПУСКА до събиране в о.с.з. представените от жалбоподателят писмени доказателства.

НАЗНАЧАВА тричленна Съдебно авто-техническа експертиза, вещите лица, по която да отговорят на въпросите формулирани във въззивната жалба, включително и на тези отправени като въпроси за преразпит на в.л.

ОПРЕДЕЛЯ за вещи лица **Й. Л. М., Е. К. И. и Г. Й. Д..**

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещите лица в **размер на по 300лв., т.е. общо 900лв.,** вносим от жалбоподателя, в тридневен срок от съобщаването, за което следва да се представят доказателства по делото.

След представяне на доказателства за внесен депозит, да се съобщи задачата на вещите лица и се призоват за о.с.з.

Указва на в.л., че следва да депозират заключението си в едноседмичен срок преди откритото съдебно заседание, с копия за всяка страна.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№227/2024г. на ОС Варна в открито съдебно заседание на **16.04.2024г. от 11.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____